

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VII, NR. 75

octombrie 2005

ARMISTIȚIU, NU PACE CU INSPECTORATUL ȘCOLAR

N-am încheiat nici o pace cu Inspectoratul Școlar, a fost slobozit un armistițiu păstrându-se aceleași poziții de dialog și negocieri legale ale tuturor problemelor generale ale învățământului pe plan național și ale celor specifice pe plan județean. S-a convenit că singura modalitate este cea a dialogului și nu a întreruperii lui din orgolii personale. Mai mult chiar, păreri personale sunt libere, ele pot fi exprimate, dar deciziile și negocierile trebuie să fie rezultatul dezbaterilor democratice ale celor din comisii.

În acest spirit s-au reluat lucrările comisiei paritare în ziua de marți 20 oct. 2005.

Între timp, activitatea sindicatelor din învățământ a înregistrat o dezbateră la nivel național prin Colegiul Liderilor la București. Rezultatul s-a materializat într-un Referendum cu privire la opțiunile membrilor de sindicat privind formele de luptă sindicală ce se vor desfășura în toate unitățile școlare din județul țării în etapa imediat următoare cu o radicalizare de atitudine și opțiune: grevă generală pe termen nelimitat (da- nu) în cazul nerezolvării următoarelor deziderate majore ale învățământului și lucrătorilor din învățământ:

1. Alocarea prin Legea Bugetului de Stat pe anul 2006 a unui procent de 6% din PIB.

2. Elaborarea proiectului Legii Salarizării în sistemul bugetar prin care salariul din învățământ să se dubleze până la data de 1 ian. 2007 și aprobarea lui în Parlamentul României.

3. Negocierea strategiei de descentralizare a învățământului preuniversitar cu federațiile sindicale reprezentative din învățământ și legiferarea proiectului nego-

ciat numai în condițiile alocării a 6% din PIB de la bugetul de stat pentru învățământ.

4. Menținerea titularizării în învățământ.

5. Anularea O.U.G. nr. 63/2005 și acordarea premiului lunar de 2% și a celorlalte premii.

6. Acordarea tichetelor de masă și a unui fond de carte de specialitate (Biroul Operativ Neamț l-a concretizat în valoare de 200 euro anual).

În derularea calendarului acțiunilor de protest în ziua de 26.10.2005 între orele 11,00- 13,00 s-a desfășurat o grevă japoneză în unele județe, în altele de avertisment, ca semnal al declanșării celorlalte acțiuni de protest, inclusiv a grevei generale.

În perioada dezbaterilor asupra Legii Bugetului în Parlament, vor fi pichetate, în Capitală, Parlamentul, Guvernul și Președinția.

Pe plan județean vom încerca, în următoarele ședințe ale Comisiei Paritare, normalizarea relațiilor dintre Inspectoratul Școlar și unitățile de învățământ pentru a nu se mai simți și interpreta acțiunile normale de îndrumare și control ca brigăzi de pedepse, umilire și punere la punct a revoltaților.

Vom încerca de asemenea, ca în anii precedenți, să readucem în atenție problema premiului anual, din luna decembrie și respectarea indexării salariale în afara măririlor la cota prognozată a inflației pe anul 2006.

Așteptăm mereu vești și relatări concrete cu diverse probleme din școlile dvs, pentru a le prezenta în revistă și a încerca soluții de rezolvare.

**Biroul Operativ al FSLI
Secretar executiv,
Ștefan CORNEANU**

CE FEL DE ANALFABEȚI?

În prezent, mulți slujitori corecți și conștiincioși ai școlii sunt de părere că atât aria curriculară a anilor de liceu cât și numărul de probe susținute la bacalaureat corespund ideii de dezvoltare și împlinire neîngrădită a personalității tinerilor, dându-le

posibilitatea celor dotați la anumite discipline de a se afirma plener în concursuri pe măsura puterilor lor și a cerințelor dezvoltării societății, iar celor mai puțin dotați, dar consecvenți în eforturile de învățare, oferindu-le șansa de a-și însuși cunoștințele de cultură generală la un nivel care să le permită autoinstruirea în viață. Se simte, cel puțin în acest an, că oamenii răspunzători de soarta învățământului și-au apropiat, în sfârșit, viziunea colectivului UNESCO din lucrarea "Apprendre a etre", conform căreia, în sec. al XXI-lea, analfabet nu va fi cel ce nu va ști să scrie și să citească,

fiindcă asemenea indivizi nu mai sunt de conceput, ci cel ce nu va ști să învețe.

În anii din urmă, exista un fel de întrecere, nedeclarată oficial, ca pretendenții la diploma de bacalaureat să promoveze "in corpore" examenul și să ia note cât mai mari. Iar faptul era socotit o victorie a școlii (situație de care profitau diriguitorii locali ai învățământului, care interpretau asemenea rezultate drept merite ale stilului lor înțelept de conducere). Doar mass media, alături de unele cadre didactice, trăgea din când în când semnalul anormalității în situația în care toți candidații promovau, majoritatea cu note mari, acest examen de bilanț. Un atac puternic asupra seriozității învățământului românesc este dat de puzderia de universități private, la care criteriul fundamental de admitere este banul. Nu suntem împotriva nici unui învățământ serios, dar împotriva aciuării în diverse facultăți, pe baza diplomei de bacalaureat nemeritate și a

banilor, a multor analfabeți sadea. Cum se știe, au fost facultăți de geografie care au înscris candidați ce nu cunoșteau suprafața României și nici efectuarea celor patru operații aritmetice fără dificultăți evidente. Profesorul George Pruteanu și numeroase alte personalități, recunoscute pentru contribuția lor la dezvoltarea pozitivă a școlii românești, susțineau într-o vreme cu fermitate retransformarea bacalaureatului într-un examen de prestigiu, care să ceară valorile autentice din rîndul tinerilor, iar nu un examen- bagatelă, despre care unii elevi, conștienți de importanța asimilării temeinice a cunoștințelor de cultură generală, spuneau cu seninătate că dacă vor, pot să ia note mari dînd anumite sume de bani la comisii, însă vor să știe carte.

**Prof. Gh. BLAGA
Prof. N. VASILIU
(Continuare în pag. 7)**

Pe simeze: Dumitru BEZEM

Ce mai face Mihaela Spiridon?

-Doamnă prof. Mihaela Spiridon, știu că sunteți titulara catedrei de pian la Colegiul Universitar de Muzică din Piatra-Neamț, devenit din această toamnă

Facultatea de Muzică, aparținând Academiei de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca și că de anul trecut sunteți doctorand în interpretare muzicală la Universitatea de Arte „George Enescu” Iași. De ce Prokofiev?

- Pentru că este genial și inconfundabil, nonconformist și revoluționar, inadapabil și intransigent. Pentru că mă regăsesc aproape în totalitate în ritmurile și accentele debordante, în liniile melodice cu delicate și stăruitoare parfumi slave. Pentru că

**A consemnat
prof. Dumitrița
VASILICA
Liceul de Artă „Victor
Brauner”
(Continuare
în pag. 3)**

Și inspectorii ISJ se împușcă, nu-i așa?

După ce pe parcursul întregii veri țara noastră a fost lovită de inundațiile provocate de furia apelor, în această toamnă asistăm la un nou val de inundații: inundațiile cauzate de șiroaiele de lacrimi vărsate de unii dintre marii noștri care trebuie să...renunțe la funcție.

De aproximativ o lună toată mass-media locală a ținut capul de afiș cu „evaluarea directorilor unităților de învățământ și a inspectorilor școlari ai I.Ș.J.

Neamț”, care mai de care plângându-se de atitudinea „dictatorială” a doamnei Inspector General, profesor Dorina Luminița Drexler. Jale... mare jale fraților căci unii dintre „sus - puși” (colegi directori și inspectorii) au primit calificativul nesatisfăcător. Ei, și... ce parcă toată lumea trebuia să primească numai foarte bine. Durerea este cu atât mai mare atunci când e vorba de „măriile lor” inspectorii. Dumnealor (unii), care până mai ieri priveau cadrele didactice cu maximă aroganță inspirând un aer de superioritate, s-au prezentat cu rapoartele de autoevalu-

are în fața „inchizitoarei Drexler” spășiți și blânzi precum mieluşei tremurând din toate mădularele. Trebuie însă amintit faptul că, între timp, unii dintre domniile lor și-au mai schimbat atitudinea față de subalterni (devenind peste noapte, din zmei și sperietori, „prietenii” și apărători ai acestora zămbindu-le calm și cu o amabilitate de nerecunoscut) în momentul în care doamna Inspector General a anunțat modificarea organigramei I.Ș.J.

Unde sunt acei directori și inspectorii „duri” care „faceau” legea după bunul plac călcând totul în picioare? Au

apărut în rapoartele de autoevaluare și sumele cerute (de către unii) pentru un transfer, detașare sau titularizare pe post? Au menționat și faptul că se întorceau (unii) în urma controalelor efectuate la școlile din mediul rural, cu portbagajele pline?... Stimabililor... se mai învârte roata! Degeaba ați mai mers cu „jalba-n proțap” pe la M.Ed.C. amenințând cu acțiunea în instanță a I.Ș.J. Neamț. Unii s-au îmbolnăvit brusc (de ce oare...? Ghici!).

**Directoru’ (ne)evaluat
(Continuare în pag. 3)**

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV

PARTENERIATE EUROPENE

Începând cu anul școlar 2005-2006, în cadrul Liceului cu Program Sportiv Roman, se derulează două proiecte Comenius, cu sprijinul financiar al Comisiei Europene prin programul Socrates, urmare a strădaniei cadrelor didactice și elevilor din acest liceu cât și sprijinului acordat managerială a acestui liceu.

Primul proiect, Comenius 1.1-Proiect școlar, se numește: "European teaching and learning across borders- Euro-LAB" având ca scop pregătirea elevilor în vederea dobândirii de cunoștințe, experiențe și abilități necesare pentru a putea privi Uniunea Europeană ca o piață de obținere a unui loc de muncă dar și de perfecționare a studiilor.

În proiect sunt 10 licee europene partenere din Germania, Franța, Polonia, Austria, Spania, Marea Britanie, Suedia, Finlanda,

Italia și România, iar școala coordonatoare este: Hans- Leipelt-Schule, Staatliche Fachoberschule und Berufshochschule Donauwoerth-Germania- Coordonator prof. Wenzel Martina.

Prima reuniune de proiect a avut loc în perioada 16- 22 octombrie 2005 la Lycee prive Notre Dame du Voeu, Hannebont (Bretagne) Franța. Cooperarea intensivă a acestor școli europene va include discipline multiple (limbile moderne, științele socio- umane, sportul, muzica și noile tehnologii informaționale) și va implica un număr mare de profesori și elevi.

Proiectul se va concentra pe schimbul de idei, experiențe, cunoștințe despre cultura fiecărei țări participante la proiect, motivând astfel elevii și profesorii. EURO-LABORATORUL va deveni cuvântul cheie pentru o colaborare europeană la înalte standarde.

Cel de-al doilea proiect câștigat de Liceul cu Program Sportiv Roman, Comenius 1.3- Proiect de dezvoltare școlară, se numește:

"The Involvement of the new technologies for a better knowledge of cultures, traditions of European countries and human relationships". În cadrul acestui proiect sunt patru școli partenere din Italia, Grecia și România, iar Liceul cu Program Sportiv este instituția coordonatoare în proiect.

Scopul acestui proiect este de a realiza o mai bună cunoaștere a culturii, tradițiilor și relațiilor interumane, între țările partenere de a promova identitatea națională în contextul actual al globalizării, prin intermediul noilor tehnologii informaționale (Platforma Internet comună liceelor participante, video- conferințe, seminarii on-line etc.) Profesorii implicați în proiect vor realiza lectii atât pentru elevii cu aptitudini deosebite cât și pentru elevii cu nevoi speciale.

Printre multiplele activități pe care le vor realiza profesorii școlilor implicate în proiect se numără și conceperea unor discipline opționale având ca temă cultura Greciei, Italiei și României, ("Cultură, tradiții și civilizație în

Europa centrală și de Sud"), crearea unor minienciclopedii culturale- virtuale pentru uz școlar, seminarii cu teme variate, printre care modalitățile de integrare a minorităților naționale în învățământul public.

Prima reuniune de proiect va avea loc la Instituto Tecnico Industriale "F. Giordani"- Caserta Italia, în perioada 14- 21 noiembrie 2005. Schimbul de profesori va fi realizat la jumătatea lunii mai a anului viitor la Școala nr. 14 Ștefan cel Mare, Botoșani, a doua școală din România parteneră în proiect.

Toate aceste activități dau posibilitatea profesorilor și elevilor acestui liceu să-și perfecționeze stilul didactic, metodele de predare și învățare, să capete noi experiențe și abilități absolut necesare pentru o educație de calitate în învățământul românesc.

Prof. Irina PĂTRĂUCEANU
coordonator de proiecte școlare în Liceul cu Program Sportiv Roman

ROLUL PROFESORULUI DE LIMBA ROMÂNĂ ÎN ȘCOALĂ

În școala românească de astăzi, rolul profesorului de limba și literatura română este unul de importanță deosebită. Astfel, profesorul trebuie să-și învețe pe elevii săi să dialogheze pentru a găsi soluții la diverse probleme, să construiască diferite contexte de comunicare, să-și argumenteze soluțiile personale, să încurajeze procesul de comunicare, să-i ajute pe elevi, să explice și să formuleze întrebări concrete și precise și să evalueze felul în care se exprimă oral fiecare elev. Dar pentru a putea să realizeze toate acestea, profesorul trebuie ca mai întâi să aibă o bună cunoaștere a limbii române, să poată să comunice, să-și exprime gândurile, să-și argumenteze opiniile, să-și explice și să formuleze întrebări concrete și precise și să evalueze felul în care se exprimă oral fiecare elev. Dar pentru a putea să realizeze toate acestea, profesorul trebuie ca mai întâi să aibă o bună cunoaștere a limbii române, să poată să comunice, să-și exprime gândurile, să-și argumenteze opiniile, să-și explice și să formuleze întrebări concrete și precise și să evalueze felul în care se exprimă oral fiecare elev.

De fiecare dată avem tendința doar de a da sfaturi. Prea rar dăm dovadă de răbdare, pentru a înțelege o situație în profunzime.

A comunica este cea mai importantă atitudine din viață. Cele mai multe ore le petrecem comunicând. Învățăm ani de zile să citim, să scriem, să vorbim. Dar să ascultăm învățăm?

Dintr-o experiență didactică apreciabilă am ajuns la concluzia că puțini sunt cei care au beneficiat de o educație a ascultătorului care să-i facă apti de a asculta cu adevărat, de a înțelege o altă ființă umană.

În esență ascultarea nu implică o atitudine doar aprobatoare față de celălalt, ea înseamnă o înțelegere, dacă se poate, deplină, profundă la nivel intelectual și afectiv, în cazul nostru- elevul.

Un profesor bun- nu doar de limba și literatura română, înainte de a începe activitatea cu un colectiv de elevi, va lua în considerație nivelul clasei. Un bun elev va încerca să înțeleagă materia studiată. Profesorul care poate să-și exprime ideile cu claritate, amănunțit, ilustrativ, mărește credibilitatea elevilor săi. Cu cât profesorul îi înțelege mai bine pe elevii săi, cu atât îi va aprecia mai mult. Va simți și nevoia de a-i respecta, pentru că a atinge sufletul cuiva înseamnă a păși pe pământ sfânt. Și cine altcineva poate să facă în cadrul școlii mai mult în acest sens decât profesorul de limba și literatura română?

Valerian PERCĂ

PERFORMANȚĂ ȘI COMPETENȚĂ

În anul 1991- la început de septembrie un grup de profesori inimoși- în fruntea cărora se afla domnul profesor Sandu Petru- lua ființă, la Roman, Liceul cu Program Sportiv.

Rezultatele Clubului Sportiv trebuiau completate cu rezultatele la fel de bune ale elevilor și la învățătură. Nu a fost ușor, afirma domnul director Sandu Petru, dar datorită eforturilor susținute de întregul colectiv didactic, acum, după 15 ani de la înființare, liceul are clădire proprie, dotări necesare procesului de învățământ- pentru elevii claselor V-XII, cabinet de informatică, unde activitatea este administrată de ing. Tamba Gheorghe.

Dar nu despre modul cum se desfășoară procesul instructiv-

educativ dorim să scriem, ci despre performanțele elevilor de aici pe linie sportivă. Sunt elevi deosebiți, care singuri și-au ales ca dimineața de la orele 9 să fie la antrenamente, iar după - amiaza participă la cursuri.

Privind dotarea cu spații de pregătire sportivă, liceul dispune de două săli de antrenament pentru handbal și judo, terenuri bitumizate de handbal, pista de atletism, sectoare de aruncări și sărituri.

Elevii care au optat să urmeze cursurile liceului se pot pregăti, pe plan local atât la învățătură cât și pe linie sportivă, unii dintre ei obținând rezultate bune și foarte bune pe plan național și internațional.

Pentru că nu totul se rezumă doar la teorie iată doar o parte din rezultatele și performanțele elevilor de la acest liceu: la

atletism, eleva Perie Bianca- campioană mondială la junioare II la Maracheș- Maroc- este cooptată în lotul olimpic pentru Jocurile Olimpice de la Beijing. Profesorul antrenor al acestei sportive este Lucică Cucoș; la handbal- atât la băieți cât și la fete- Liceul cu Program Sportiv are rezultate notabile: participarea la turneele finale la junioare I și cooptarea la lotul național a 6 sportive.

Secția de baseball- sportul preferat al elevilor romașcani- prin abnegația celui care a pus bazele acestui sport, domnul director adjunct Popa Ioan, rezultatele sunt meritorii și demne de exemplificat: locul I- la juniori III; locul II la juniori și cadete; locul III- la junioare I; locul V la- cadete; locul III la campionatul național școlar.

La fotbal, elevii Liceului cu

Program Sportiv Roman au câștigat de opt ori seria și au participat la turneele finale, promovând jucători în diviziile A și B.

La secția judo, elevii acestui liceu au adus medalii de bronz la Campionatul European de tineret și două medalii de bronz de la Campionatele Internaționale ale României.

Nu doar sportul de performanță este prezent la acest liceu. Pregătirea instructivă și educativă se face sub îndrumarea doamnei director Tamba Ana, având în preajma ei un număr de 47 cadre didactice- profesori care asigură un înalt nivel de instruire și pregătire a unui număr total de 671 elevi. (V.P.)

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Cercetătorul științific Mihai Apăvăloae a scos recent la Editura "Cetatea Doamnei" o amplă lucrare documentară dedicată municipiului reședință de județ, "PIATRA NEAMȚ- studiu monografic". Adevărată lucrare de referință pentru cercetători și istorici, monografia de față este, probabil, cea mai completă din câte au fost dedicate orașului de sub Cozla.

Bazătă pe o foarte bogată documentație bibliografică - în special pe monografiile acestui oraș deja apărute în timp, precum cele semnate de Marcel Dragotescu, Matilda Gănescu, Marin V. Gherasim, Mihai Gicoveanu & Vasile Pruteanu, monografiile ale unor instituții

județene sau ale unor localități din județul Neamț - lucrarea lui Mihai

corespondent al Academiei, Piatra Neamț este al doilea oraș

O lucrare de referință PIATRA NEAMȚ - studiu monografic

Apăvăloae cuprinde în cele peste 400 de pagini toate aspectele care întregesc portretul municipiului: aspectele gologice, relieful, clima și hidrografia, flora, vegetația și fauna, solurile, originea și evoluția orașului, populația, economia, învățământul, cultura și cercetarea științifică, sănătatea, turismul. Așa cum aflăm din prefața semnată de prof. univ. dr. Alexandru Ungureanu de la universitatea ieșeană, membru

după lași care beneficiază, grație acestui autor care are la activ peste 100 de lucrări științifice publicate în țară și peste hotare, de o monografie geografică de o asemenea amploare.

Autorul a introdus în finalul lucrării și câteva anexe deosebit de utile precum listele cu cetățenii de onoare ai orașului, primarii pe care i-a avut Piatra Neamț de la 1864 încoace, lista ansamblurilor, monumentelor și siturilor istorice,

obiectivelor de patrimoniu din localitate, un set de fotografii de epocă ce ilustrează evoluția edilitară a orașului. Cred că trebuie să remarcăm la autorul monografiei acuratețea limbajului folosit, grija pentru exactitatea datelor și informațiilor din carte și, nu în ultimul rând, masivul volum de muncă pe care l-a depus la aducerea lucrării în forma sa de acum. O carte utilă, necesară, o bază de studiu pentru viitorii cercetători ai zonei orașului Piatra Neamț.

Cred că monografia lui Mihai Apăvăloae poate fi introdusă ca studiu particular în toate școlile gimnaziale din municipiul Piatra Neamț, iar o ediție prescurtată și în școlile primare. Numai cunoscând foarte bine istoria orașului în care trăiești poți avea și respectul cuvenit pentru înaintașii tăi și ceea ce au lăsat după ei.

Nicolae SAVA

Retrospectiva învățămîntului nemțean

LUNA OCTOMBRIE

O miercuri, 26 octombrie, cadrele didactice și-au întrerupt activitatea, timp de două ore, în semn de protest față de subfinanțarea învățămîntului.

Ministerul Educației Naționale a admis, în afara listei inițiale, încă 138 de elevi nemțeni pentru a fi înscrși în programul social "Bani pentru liceu". Aceștia provin din Săbăoani și și-au depus dosarele după termenul stabilit, 1 octombrie. În Neamț, cele mai multe solicitări pentru acordarea burselor, în valoare de 1,8 milioane lunar, sînt de la Colegiul Tehnic "Ion Creangă", din Tg. Neamț.

Școlile nemțene afectate de inundațiile din această vară vor fi reabilitate cu fonduri Phare. Neamțul va primi aproximativ 1 milion de euro, din care vor fi înlocuite acoperișurile a 31 de unități de învățămînt, toate din mediul rural.

Cîteva zeci de sindicalști nemțeni au pichetat sediul Prefecturii Neamț, acuzînd slaba finanțare a învățămîntului. Protestul a fost inițiat de Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt, care amenință cu declanșarea grevei generale, în cazul în care bugetul pe anul viitor nu va fi majorat.

Sase elevi ai școlii speciale "Alexandru Roșca", din Piatra Neamț, au fost medaliați la Jocurile Special Olympics, concurs sportiv internațional, rezervat copiilor cu deficiențe psihice. La gimnastică, fetele au obținut aur, argint și bronz, iar la atletism, băieții au ocupat locul I.

Proiectul de descentralizare a învățămîntului preuniversitar, în care Neamțul este județ pilot, are numeroși contestatari. Primele critici au apărut din partea sindicalștilor, care sînt nemulțumiți de eliminarea titularizărilor în învățămînt, dar și de posibilitatea ca școlile să nu mai fie conduse de profesori.

Dascălii nemțeni au fost sărbătoriți de Ziua Internațională a Educației prin mai multe manifestări, în cadrul cărora s-au acordat diplome și premii celor cu activitate îndelungată și bogată.

Modul de desfășurare și rezultatele evaluărilor inspectorilor școlari și directorilor unităților de învățămînt au stîrnit numeroase discuții și acuzații la adresa actualii conduceri a Inspectoratului Școlar Neamț. Vizată direct este prof. Dorina Drexler, inspectorul școlar general, care a fost reclamată inclusiv la ministrul secretar de stat Paloma Petrescu, din Ministerul Educației și Cercetării.

La Zănești, a fost inaugurat, în luna octombrie, Clubul copiilor, a doua instituție de acest gen din mediul rural, după cea din Săbăoani. Inițiativa aparține unui grup de profesori din localitate. Clubul va funcționa, pentru început, cu șapte cercuri, care acoperă domeniile cultură, tehnico-științific și sportiv.

Săptămîna Porților deschise la Casa Corpului Didactic, manifestare desfășurată între 24 și 28 octombrie, a debutat cu lansarea ofertei de programe a CCD și a ofertei Consiliului Județean de Asistență Psiho-pedagogică Neamț.

M. DRĂGOI

Și inspectorii ISJ se împușcă, nu-i așa?

(Urmare din pag. 1)

Cel mai caragios lucru l-a constituit un articol din „Monitorul de Neamț” de acum vreo două - trei săptămîni, în care un „domn inspector”, proaspăt evaluat (și nu primise „foarte bine”) se plîngea de faptul că i s-ar fi atras atenția: „ați stat destul în funcția de inspector, e timpul să lăsați și pe altcineva”. Respectivul s-a încapătînat amenințînd în stînga și în dreapta.

Oare i-o fi scriind pe diploma de absolvire specializarea: „Inspector”? S-a legat chiar atît de mult de această funcție încît „a ajuns fundul să-i întunece mintea”? după cum afirma un personaj dintr-o piesă de teatru. Sau nu este în stare de a face nimic în carieră decît fiind „inspector”? Ori...

Nu cu foarte mult timp în urmă, la concursul pentru obținerea gradăției de merit, un inspector (despre care mulți nici nu știau că există) a obținut (țineți-vă tare!) 100 de puncte (punctajul maxim posibil!!!), în timp ce activitatea dumealui lăsa mult de dorit. (...drept urmare a primit acum calificativul nesatisfăcător).

Se pare că asistăm în premieră la respectarea legilor de către I.S.J. Neamț. Nu vreau să se înțeleagă faptul că așa acuza pe cineva sau că așa ridică în slăvi pe nu știu cine (sau poate că da), dar mă întreb, cum este firesc:

deci, de ce plîngem? Ce ne doare? Incompetența... sau seriozitatea ce ni se cere într-o asemenea funcție? Dacă un cadru didactic oarecare primea un alt calificativ decît „foarte bine”, cine îl mai apăra? Cine îl mai bocea atîta? Să fim serioși! Nu suntem predestinați să conducem și...nimeni nu e de neînlocuit! Motivația cu „schimbările pe motiv politic” ...nu ține. Amintiți-vă cum, mulți colegi de-ai noștri, imediat după alegerile din 2004, băteau pe la ușile partidelor de la guvernare doar, doar i-o primi și pe ei și le vor da un loc căldut, o funcție, ceva acolo să le fie tot bine...

Apoi... cu un (ne)satisfăcător, cum mai vii în școală pentru... „îndrumare și control”?....

Ce mai face Mihaela Spiridon?

(Urmare din pag. 1)

ideea de a aborda problematica interpretării concertelor sale pentru pian mă provoacă, obligă și înspăimîntă totodată. Așadar, răsufu adînc și încep următorul capitol convins și susținut fiind de ideea că, de fapt - știți cum se spune: Prokofiev m-a ales pe mine și nu invers.

- Care sunt performanțele dumneavoastră în stagiunea personală trecută despre care doriți să ne vorbiți acum?

- Performerul au fost, sunți și vor rămîne Sviatoslav Richter, Arthur Rubinstein, Vladimir Ashkenazi, Marta Argerich... Haideti să spunem că, în ultimul an, eu doar am concertat pe scena Sălii Radio București, Operei Naționale Române Cluj-Napoca, Muzeului „George Enescu” București, Filarmonicilor de Stat din Brașov, Târgu Mureș, Chișinău, Bacău și alte săli nu mai puțin importante sau mai sărace în tradiția muzicală. Deloc în ultimul rând țin să menționez participarea la ediția a XXXIV-a Festivalului Internațional „Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” unde, în calitate de pianist corepetitor, am avut plăcerea și, de ce nu, privilegiul de a colabora cu Maestrul Ludovic Spiess, un profesionist desăvârșit și o personalitate absolut fascinantă.

- Apropos de Vacanțe Muzicale, știu că aveți o viziune personală despre „reformarea” acestui eveniment din punctul de vedere al conținutului și forme, în vederea recăpătării aerului, atmosferei, semnificației lui inițiale.

- Am descoperit „Vacanțele” în anii '80, studentă fiind la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București. Rememorez de fiecare dată cu emoție vremurile acelea, când nume mari sfințeau scenele orașului sau sălile de curs și când participarea la acest festival era o bucurie imensă așteptată de la un an la altul în egală măsură de public și protagoniști...După ediția din acest an am fost invitată de dl. prof. Constantin Alupului-Rus - principalul organizator al festivalului, care mi-a propus să preiau atribuțiile consilierului artistic, ceea ce a însemnat pentru mine nu doar recunoașterea meritelor profesionale și organizatorice pe care -zice lumea bună că le am-, ci și onoarea de a fi de folos mișcării artistice a acestui oraș căruia îi doresc să rămîna un centru cultural al Moldovei și, de ce nu, al țării.

- Despre stagiunea artistică a

acestui an ne puteți divulga ceva?

- Sper că nu vă veți supăra foarte tare pe mine dacă, deocamdată, nu voi face mărturisiri complete. Pot să spun însă că pe iubitorii muzicii simfonice din Piatra Neamț îi așteaptă surprize deosebite de plăcute, cu soliști de primă mărime și programe care, cu siguranță, vor satisface toate gusturile și exigențele.

- Am avut plăcerea să văd medalia comemorativă „2005-In memoriam George Enescu” pe care ați primit-o luna trecută la Tescani. Spuneți și cititorilor noștri, despre ce-i vorba?

- În fiecare an, la începutul lunii septembrie, se desfășoară la Tescani Festivalul Internațional „Enescu - Orfeul moldav”, manifestare la care am participat ca pianistă, în nenumărate editii. Anul acesta, la 50 de ani de la dispariția marelui compozitor, Centrul de

Cultură „Rosetti Tescanu-George Enescu” a acordat 50 de medalii comemorative „pentru merite deosebite în promovarea culturii românești”. Este emoționant să primești o asemenea distincție alături de pianista Ilinca Dumitrescu, violonistii Șerban Lupu, Florin Ionescu-Galați și Alexandru Tomescu, muzicologii Clemana-Liliana Firca și Gheorghe Fircă-cercetător la Academia Română și alți oameni de cultură.

- În loc de „planuri de viitor”, cum vă vedeți, dacă nu fericită, măcar împlinită, în afara carierei de pianist-concertist, pe care inconștient ați demonstrat-o deja?

- E greu de crezut că voi reuși să fiu cu adevărat fericită și împlinită altfel, așa că voi continua deopotrivă să înving emoția și neliniștea dinaintea primului pas pe scenă și să trăiesc fericirea și împlinirea odată cu primele aplauze.

"ANUL COPACULUI" E... ÎN POM

În septembrie, cînd elevimea s-a întors în bănci, ministrul Educației a cerut ca acest an să fie „Anul copacului”. Dascălii și învățăceii să planteze copaci, asigurîndu-se revigorarea spirituală, probabil la gîndul că românul e frate cu codrul. **Să nu ajungem în pom! De ce zic așa?**

Pentru că, reforma din învățămînt înnoiește pînă prăpădește. Mai clar?

Noul Regulament școlar prevede o serie de măsuri menite să instituie un climat de ordine, de exigență, propice unei calități sporite a demersului didactic. Nu-i rău. Cum?

Prin încheierea unor contracte familii-școală, prin care părinții să-și asume o serie de obligații în sensul unui real parteneriat. Cum părinții sunt de mai multe feluri, inclusiv dezinteresati sau chiar refractari, semnarea contractelor cu școala va fi dificilă. Absenteismul (chiulul) și mai grav abandonul școlar au devenit fenomene frecvente. Nu există școală în Piatra Neamț să nu aibă elevi neșcolarizați.

Tot în acest an, ministrul de resort a mai elaborat un act normativ privind asigurarea calității în învățămînt. În consecință, se vor înființa două noi organisme: ARACIP și ARACIS (Asociația Română de Asigurare a Calității în Învățămîntul

Preuniversitar/ Superior). Conform actului în cauză dacă nu sunt îndeplinite standardele de calitate, ministrul avertizează școala, o trage de urechi. Îi acordă un an pentru redresare, dacă nu reușește să-și revină, o desființează. Anul școlar 2005/2006 a început prost. Demisia de onoare a dl. ministru Miclea nu rezolvă problemele incălcate ale școlii românești. Școala a rămas pe chituci, ministrul fiind învins de buget. La Neamț, lupta pentru fotoliul de „general” s-a transformat într-un război politic de uzură și de durată, care dăunează grav... școlii. În această conjunctură, „Anul copacului” e în pom. Părerea mea!

Dumitru RUSU

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Lauri pentru condeierii nemțeni Elevii cenaclului „Eurocultin” premiați la Chișinău

Elevii cenaclului literar „Eurocultin” de la Școala nr. 2, îndrumați de prof. Monica Cristea s-au întors acoperiți de lauri de la cea de-a VII-a ediție a concursului de creație literară „Iulia Hașdeu”, susținut, la Chișinău, în perioada 13 - 16 octombrie. Concursul s-a desfășurat pe mai multe secțiuni: poezie, proză, eseu și traduceri, printre laureați numărîndu-se elevi din Republica Moldova și din România, respectiv din Piatra Neamț.

Copiii, cu toții membri ai cenaclului literar „Eurocultin”, au obținut următoarele rezultate: o diplomă „Magna Cum Laude” pentru cenaclul Școlii nr. 2, Premiul I pentru Oana Mătase - secțiunea de poezie, Premiul III - Cristina Gicoveanu, secțiunea proză, Premiul II - liceu,

secțiunea poezie pentru Ionuț Cojocaru și mențiune pentru Smaranda Laiu, secțiunea proză. Au fost decernate diplome și de către organizatorii concursului „Comoara” din Zaim - Tighina, elevelor Cristina Gicoveanu (proză) și Oana Mătase (poezie) - premiul I, precum și coordonatoarei cenaclului „Eurocultin”, prof. Monica Cristea.

Nemțenii au fost premiați într-un cadru mai larg, determinat de sărbătorirea „Zilelor orașului Chișinău”, în prezența atașatului cultural al României și a Ministrului Culturii, Ion Ungureanu. De asemenea, cu prilejul „Zilei Poeziei”, a avut loc, pe data de 15 octombrie, lîngă statuia lui Mihai Eminescu din parcul central al Chișinăului, o întrunire la care, alături de scriitori din Moldova, copiii din Piatra Neamț au citit din propriile creații. „Cu acest prilej, s-a încheiat și un protocol de colaborare

între cenaclul „Eurocultin” și cenaclul „Clipa siderală” din Chișinău, prin conducătoarea acestuia, scriitoarea Eugenia Bulat. Acest protocol va include un schimb de creații literare, publicarea lucrărilor membrilor cenaclului „Clipa siderală” în revista noastră și a lucrărilor copiilor noștri în revista „Clipa siderală”, precum și realizarea unor albume foto care să evidențieze legătura dintre cele două cenacluri”, a adăugat prof. Monica Cristea, coordonatoarea cenaclului „Eurocultin”.

Avînd în vedere că din partea cenaclului „Eurocultin” au participat, la competiție, și elevi ai ciclului primar, juriul concursului a acordat două premii speciale și elevelor Irina Nuțu, clasa a II-a și Luana Gafița, clasa a III-a.

Irina NASTASIU

ION STRATAN "PĂIANJENUL DIN COLȚUL STELEI"

"Trece-mă tu, memorie/În cont,/Să nu scriu pe datorie"

Trece-mă tu, viață/În moarte/Pe o subțire hârtie"

(Ion Stratan-"A zecea neîmpăcare")

„Toți și-au amintit brusc de el. Într-o singură zi s-a vorbit și s-a scris despre poetul Ion Stratan cât în ultimii cinci ani laolaltă. Dar nu despre marele scriitor, ci despre faptul divers al dispariției sale. Știrea morții lui Ion Stratan a fost transformată într-o bătaie de joc mediatică." (Cristian Teodorescu-"COTIDIANUL", ediția din 21 octombrie 2005).

"A avut o strălucire unică, de vizionar și stăpân al cuvintelor", dar "poetii nu sunt descurcări".

"Optzecist" și "lunedist", autorul multor volume de versuri, prezent în dicționare și antologii de poezie din țară și străinătate, tradus în franceză ("Ruleta rusească"), studiat cu seriozitate în Japonia, Ion Stratan publica în același ritm cu prietenul său, Florin Iaru: un volum de versuri, la fiecare "schimbare de prefix": "unu", pe an. "Paradoxurile", "parafrazele" și versurile îi erau solicitate de cele mai selecte publicații literare. Până la voluntarul său autoexil din această lume, a condus cunoscuta publicație "CONTRA-PUNCT", din București. A fost distins cu

numeroase și prestigioase premii, amintind aici doar două: cel al Academiei Române și cel al Uniunii Scriitorilor din România. Evitând "genuflexiunile" și încovoaiatul spinării dinaintea puterii politice, Ion Stratan-nonconformistul demn și onest, cu suflet de copil, spirit liber și independent - a cunoscut din plin gustul cenzurii ceaușiste și interdicția de a publica.

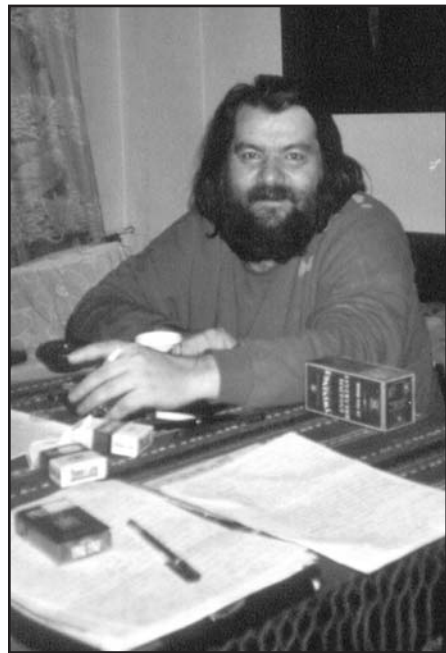
Datoria statului și a societății civile față de artiștii autentici se manifestă, de obicei, abia după decesul lor: poetului i-a fost asigurat un loc de veci, la Cimitirul BELLU, printre marile personalități ale națiunii. Scăpat de grija zilei de mâine, anticipând momentul trecerii sale "la loc cu verdeață":

"Nu ne-am resemnat, nu Nu aicea scriu, acolo" ("A patra neîmpăcare"-1998), Ion Stratan va continua să publice cu aceeași cadentă, pentru cea mai generoasă editură. O editură care-i acceptă și pe neîmpăcați.

Subsemnatul a realizat la Ploiești, în perioada 1998-1999, câteva interviuri cu poetul, din care vom reproduce câteva fragmente.

"PĂIANJENUL DIN COLȚUL STELEI"

Ion Stratan: "Dacă ar fi să găsec un fel de a privi lucrurile, aş spune că le-aş privi...muzical. Eu mă consider un acordor. Noi zicem: putem evada, dar exact ca și cum am fi într-o închisoare și restul lumii ar fi liber. Eu am impresia că noi, uneori, ne aflăm în libertate, noi, cei care ne preocupăm de ARTĂ și de

RELIGIE, iar cei dinlăuntrul nucleului, neafinat de cultură și spiritualitate, sunt în închisoare. Cred că Arta și

Religia nu reprezintă evadări, ci condiția firească a omului. Nu numai intelectul participă la crearea POEZIEI, dar și Revelația, care este un fapt profund, pe care stăm și îl studiem de mii de ani. Revelația este o manifestare asupra sensibilului în sensibil, ține de plurieducație și concentrare, decide domeniul discursiv al cuceririlor conceptelor religioase, dar este și un fapt de dilematică în care, ca în lupta lui Iacob cu îngerul, te poți

așeza alături, poți să îmbrățișezi și apoi să te desparți de un concept, de o stare, de o idee, de un nume, de o istorie... Revelația nu-i de natura comunului, dar este atât de comună încât fără ea n-ar exista Arta. Revelația se află, cum spunea poetul Ion Barbu, în "mărunte lumi care păstrează dogma". Se află atât la nivel de cuvânt, de silabă, de metaforă și de construcția întregului bloc sintactic. Între titlu și modurile în care sunt alăturate strofele, totul este construit pe o arhitectură ca a păianjenului. Acel păianjen nu se află în colțul casei. Acel păianjen se află în colțul stelei! Și sufletul românesc, atât de sideral, face ca păianjenul sufletului care se află în colțul stelei să poată, uneori, în momentele foarte rare, toarce o pânză de lumină. Pânza

aceasta de lumină este de natură transcendentă și de natură revelată. Ea ține seama de persoana teandrică a lui Iisus care nu este numai extrauman și nu numai intrauman... Ea ține seama de misterul Botezului și de gândirea ființei în sensul propus de filosofii cu nuanță filologică și existențială a jumătății noastre de secol.

Suntem un creuzet în continuă LUCRARE și acest fapt al muncii noastre ne face să putem privi fără întoarcere către produsele spirituale pe care le zămislim. Nu cred că poetul este o ființă speculativă, în sensul că potențează doar vorbirea tribului și lasă doar o moștenire filologică." (fragment dintr-un interviu *ianuarie 1999)

A consemnat Mihail-Sorin GAIDĂU

CELE ZECE PORUNCI

Școala este sacră, deoarece prin credința în cultură, în educație, prin strădaniile didactice de învățare iluminează mințile, curăță sufletele copiilor. Școala duce mai departe cei șase ani de acasă, bunul simț, strigătul curat de mamă, pînă la moarte, dincolo de moarte.

Nu sună frumos?

După revoluție, elevii noștri au devenit mai slobozi la gură și la fițe. Ascultați-i puțin: "Să nu se atingă de mine cu uniformă lor, că mușci!", "Aș purta uniformă dacă aș fi de la Standford, Harvard, Yale, Princeton sau Oxford", "Să-mi pun uniformă? Dar ce, se potrivește cu freza mea albastră?", "Uniformele nu sunt igienice"... De ce sunt așa de indignați elevii cînd aud vocabula "uniformă"? Cică, nu vor să fie încorsetați, uniformizați, înregimentați ca pe vremea "ticălosului Ceaușescu, despre care au auzit ceva de la părinți. Nu

acceptă spiritul de turmă. Numai pușcăriașii poartă uniformă și nici aceștia. Uniforma, spun protestatarii, este "un atentat la libertate".

Puștanul de gimnaziu de azi dorește o democrație fără bariere. Cum vede în filmele americane de duzină. Ce crede el despre oamenii cu catalog și despre școală? Multe. Le poate contesta nota pusă, cînd are el chef, le poate face zile fripte zilnic, îi poate înjura în față sau pe la spate. Culmea, fraudă sa este de foarte multe ori încurajată chiar de către părinți. Cele zece porunci publicate de un elev într-o gazetă clarifică problema în discuție cît se poate de strălucit. Citiți: Să nu dorești moartea profesorului tău. Fă în așa fel să și-o dorească singur. 2. Învățătura înobilează omul, dar noi nu avem nevoie de nobilii! 3. Munca ține în viață omul, dar nici odihna n-a omorît pe nimeni! 4. Lenea e sănătate curată. 5. Școala nu este nici circumă să stai acolo șapte ore și nici biserică să te duci acolo și duminică. 6. Nu

lăsa pe mîine ce poți face azi, lasă pe poimîine... Ca să nu vă plictisesc de moarte sar peste murphisme, poruncile 7, 8, 9 și închei cu ultima- 10. Nu ne este frică de școală, deoarece știm să o ținem departe de noi. Bravo, băieți!

Judecăți juvenile deplasate, teribilisme, ineptii? Din toate cîte puțin. Într-o școală cu democrație fără bariere, te poți aștepta la orice. Prichindeii sunt năstrușnici foc, nu de azi, din antichitate. "Copiii din ziua de azi sunt tirani. Își contrazic părinții, își hăpăie mîncarea și își tiranizează profesorii- zicea Socrate la vremea lui. Dacă ne-am lua după autorul glumițelor numite porunci, școala românească ar trebui să se transforme în Școala lui Murphy. Și nu știu dacă e bine. Și așa ne-au năpădit destule "lăcuste vestice" în ultimul timp. Ne referim la învățatul lipsit de un climat de ordine, de exigență propice unei calități sportive a demersului didactic.

Dumitru RUSU

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

CU LUCA PIȚU, DESPRE CUMETRIALITATEA LITERARĂ

În numărul 8-9 din acest an al revistei "Viața Românească" am reținut din bogatul ei sumar un eseu al scriitorului, drag nouă și multor alți colegi de condei, Luca Pițu: "O zonă liberă de cumetrialitate literară". Zona cu pricina ar fi localizată "pe axa unind Urbea Napocană cu Amarul Tîrg al Olteniei", iar preacinstita trinitate despre care ne atrage atenția renumitul scriitor ar fi alcătuită din Gheorghe Grigurcu, Laszlo Alexandru și Ovidiu Pecican. Spre deosebire de cei trei scriitori cu coloană vertebrală la polul opus se situează, zice Luca, revoluționarii scriitori ieșeni care s-au căpătuit cu terenuri după '89. Iată cum îi încondeiază pe aceștia din urmă: "La Cluj s-au ridicat și au murit oameni în 21 decembrie 1989, pe cînd printre Bahluiști, în afara cîtorva gesturi individuale, numai ucronia poezilor de la CUG; dacă ei ar fi adunat lumea în Piața Unirii, Lovițua

ar fi început pe 14 decembrie la Iași. Dacă baba ar fi avut piston, era motor. Lumea nu s-a adunat, însă ei, după Lovițua bucureșteană, or cumulat diplome semnate de Illici, terenuri intravilane, scutiri de impozite, constituindu-se în armată de rezervă a neocomuniștilor, alături, firește, de mineri".

bănățean, Cronica ieșeană), printre care și revista "Amfiteatru". Iată ce scrie Demisianu despre epoca respectivă: "În epoca de care vorbesc redacțiile revistelor încă dispuneau de scheme cu multe posturi, nu chiar ca în perioada proletcultistă cînd la Contemporanul, de exemplu, erau încadrați optzeci de redactori, dar

antrenorul ghinionist al naționalei de fotbal". Băieșu era iubit și celebru și datorită piesei care i se juca la tv "Tanța și Costel".

SABIN BĂLAȘA: "UN VULTUR ÎN COTINEAȚĂ DEVINE CIOARĂ"

În revista literară din Buzău "Renasterea culturală" nr. 20-21, cunoscutul pictor Sabin Bălașa acordă un lung interviu redactorului Dumitru Istrate. Întrebat cum face față unei piețe concurențiale, dezumanizate, Bălașa răspunde că nu își face griji deloc în acest sens: "Așa cum spuneam. Un vultur în cotineată devine cioară, mai ales cînd intră singur acolo. Niciodată mai mult ca acum șansele culturii nu au fost mai mari, fiindcă piața e plină de nimicuri. Lumea e dornică de cultură, de artă, creatorii de artă nu trebuie să lupte cu nimeni, ei trebuie doar să-și păstreze direcția. Dacă o plantă s-ar orienta spre întuneric ar fi post-modernistă. Eu nu am

OCHELARIST
(Continuare în pagina 5)

Revista presei literare

ION BĂIEȘU ȘI GRUPUL DE LA AMFITEATRU

În "România literară" nr. 41, criticul și istoricul literar Gabriel Dimisianu evocă o perioadă fastă din viața literară a sfîrșitului de secol XX în România, epoca scurtă dar luminată, din primii ani ai președinției lui Ceaușescu în care cenzura literară a fost mai puțin dură decît altădată. În acea perioadă au apărut principalele reviste literare din țară (Ateneul băcăoan, Tomisul dobrogean, Orizontul

nici ca mai tîrziu, cînd s-a trecut în presă la reduceri de personal și la acele încadrări forțate pe jumătăți de normă (...)) Ion Băieșu își stabilise un fel de cartier general la Union, în bărulețul de la parterul blocului-turn sau pe terasa restaurantului de la primul etaj, unde zilnic avea "primiri". Se vedea cu multă lume și foarte diversă, universitari, actori, confracți din presă, vedete sportive, personaje de toate formațiile și calibrele, ca să zic așa, de la profesorul Romul Munteanu, de exemplu, la faimosul Tească,

PETRE ANDREI - PEDAGOGUL 65 DE ANI DE POSTERITATE

În galeria marilor personalități culturale românești, care au lucrat spornic la înălțarea și consolidarea coloanei înfrinse a învățământului românesc, un important loc îl ocupă sociologul, filosoful, eticianul, axiologul, publicistul PETRE ANDREI (29.06.1891, Brăila-4.10.1940, Iași), profesor strălucit al universității ieșene. A venit student la Iași în 1910, atras de faima lui Dimitrie Gusti (1880-1955), căruia, în 1915, îi va deveni student. În 1920, când acesta s-a transferat la București, i-a preluat sarcinile catedrei, devenind titular în 1922, cu sprijinul lui Garabet Ibrăileanu (1871-1936) și al lui Ion Petrovici (1882-1972). Între el și magistrul său Dimitrie Gusti s-au stabilit relații perene și rodnice. A acționat pe multe direcții pentru școala și învățământul românesc, pînă în ultima zi a vieții sale- 4 octombrie 1940, acum 65 de ani- cînd au venit să-l aresteze trei legionari înarmați cu pistoale. Ca să nu suporte umilințele și moartea în chinuri el a luat otravă, dinainte pregătită, după care își cerea iertare celor patru băieți minori: "Să mă iertați, dragii tații". A procedat eroic, ca și strămoșul erou, Decebal.

D. Gusti și reeditată în 1997, la Polirom Iași.

Pe lîngă două manuale de sociologie-pentru licee și școli normale- elaborate în colaborare cu Vasile Horea (1895-1987) a publicat lucrarea specifică "Cultura socială și publică în școală" (1931).

Ideile pedagogice de nivel european, pe care timpul nu le-a erodat, a comunicat în unele volume colective precum: 1. cursurile literare de vacanță ținute la Băltieni 1935", editat de V. Horea în care a contribuit cu studiul "Școala și învățătorul"; 2. "Învățătorul român contemporan și destinul neamului nostru" (Iași 1939), în care are studiul ce a dat titlul volumului. Germele educativ a semănat în numeroase expuneri, conferințe, emisiuni radiofonice, articole de ziar etc.

O mențiune specială merită concepția lui Petre Andrei cu privire la cultivarea idealurilor personale, naționale și umanitare, la corelarea lor. Definind idealul ca "ideea despre valoarea care ar trebui să se realizeze", el consideră resortul principal al evoluției umane și precizează că "dacă i se ia omenirii idealul, atunci omenirea dispare".

Cîteva idei pedagogice actuale:

- "Educația nu le este îngăduit să uite nici un moment că profesiunea pe care o au le impune datorită de a fi totdeauna în acord cu adevărul și de a fi pildă în activitatea lor";

- "Profesorii reprezintă cel mai înalt grad de spiritualitate și intelectualitate";

- "Apropiată-vă cu încredere de profesorii voștri, în al căror suflet este, trebuie să fie, destulă dragoste pentru a vă înțelege și a vă ajuta".

Prof. Traian CICOARE

Ca profesor a fost adorat de studenți și foarte apreciat de colegi. Ilustrul pedagog ieșean, Ștefan Bîrsănescu (1895-1984), fost student (din 1919) și apoi coleg de cancelarie, apreciază că "... a fost un mare om de catedră, dotat cu talent academic și o educație deosebită, cu un ferm spirit de sistematizare" (în vol. Medalioane. Pentru o pedagogie a modelelor", Ed. Junimea, 1983, Iași, 170 p, p. 123).

În două rînduri s-a angajat la conducerea destinelor Școlii românești: ca subsecretar de stat în vremea ministeriatului magistrului său D. Gusti (13.06.1932-14.11.1933) și ca ministru al Educației Naționale (5.12.1938- 6.07.1940). În această ultimă calitate, a elaborat două legi care-i poartă numele: 1. Legea pentru organizarea și funcționarea învățământului primar și normal (promulgată în 17.05.1939) și 2. "Legea pentru organizarea și funcționarea învățământului secundar teoretic" (4.11.1939).

Considerînd educația ca "o funcție socială imanentă în societate și absolut necesară pentru că numai prin ea se face procesul de omogenizare socială, se referă la ea în toate lucrările lui de sociologie, etică, axiologie. Mai ales în Sociologia generală (1936, 1970, 1978, 1997) și Filosofia valorii- publicată în 1945 de magistrul său,

VORBELE LUI PETRE ȚUȚEA

Petre Țuțea a fost un personaj original din toate punctele de vedere. Destinul său fascinant l-a purtat din atmosfera de emulație intelectuală a generației interbelice (a fost unul dintre naeionescienii cunoscuți) în infernul pușcărilor comuniste și apoi, încărcat de experiența trecută și prezentă, într-un București unde l-au frecventat, în căutare de repere, deopotrivă, tinerii și maturii. Opțiunile sale interioare au fost și ele marca unui timp al libertății absolute, al dialogului și al furiilor de tot felul. De la marxismul juvenil Țuțea trece la simpatiile legionare și, după experiența închisorii politice, la creștinism, pe care l-a adoptat și în fapte și în vorbe. A fost considerat un geniu verbal, un „Socrate” autohton („Dumnezeu știe cât de Socrate sunt!” - sună una din spusese sale), maestru al afirmațiilor șocante și al definițiilor lapidare, un filosof fără operă și fără pasiunea elaborărilor sistematice. După anii '90 cele mai multe din cărțile ce l-au avut ca autor au antologat lungi și variate convorbiri (cea mai cunoscută - Între Dumnezeu și neamul meu). Deși nedefinitiv, Tratatul de antropologie creștină rămâne, probabil, singura încercare a lui Țuțea de a lăsa în urmă o construcție intelectuală articulată, în afara oralității, cu precizarea că lucrarea e prima și, deocamdată, unica tratare filosofică din perspectivă creștină din cultura română.

322 de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea (Humanitas, 2005) a apărut prima dată în 1993. Volumul împarte pe „teme” (adevăr, carte, Platon, poporul român etc.), ordonate alfabetic, cele mai scilpitoare dintre afirmațiile ce aparțin „folclorului Petre Țuțea”, identificabile și în alte dialoguri cu autorul. Aspectul de dicționar aforistic corespunde

perfect felului colocvial și succint de a gândi a lui Țuțea: nu prin raționamente ori dizertații, ci prin propoziții percutante și esențializate. Astfel, accesul la „țuțianism” e permis din oricare parte ai porni, fără obligația parcurgerii succesive a textului, de la cap la coadă. Enunțurile lui Țuțea poartă mereu în ele evidența adevărului ultim, pornit dintr-o concepție coerentă și elaborată despre subiectul afirmat, o concepție al cărei proces rămâne, însă, cunoscut doar autorului. El simte nevoia de a-și exprima ideile doar în forma lor definitivă, în mod decantat, liber de adaosuri inutile și ambigui. El însuși era conștient de „socratismul” său programatic („Am avut și discipoli...Nu se putea să nu am discipoli, fiindcă sunt un om vorbăreț. Toată suferința mea se datorește poftelor mele de a vorbi fără restricții...”), numai că e vorba de un „socratism” trecut prin forța prediciei creștine: „Eu am fost asemănat cu Socrate. Atât el cât și eu, în actele căutării, căutam la scara noastră de oameni neafând și știm neștiind. Atât. Socrate a fost pentru mine un model existențial. Dar raportat la Isus își pierde semnificația. El a căutat un zeu. Eu, de pildă, nu-l caut, că-l am”. Pedagogia orală a lui Țuțea implică, mereu, valorile creștine, pe care le invocă de câte ori are ocazia, prinzându-le în pasta stilului său inconfundabil și practicând, în fața lor, o smerenie agresivă. E celebră opinia sa despre superioritatea babei „murdare pe picioare” care se roagă Maicii Domnului, în comparație cu geniul ateu. În vârful axiologiei sale stă mântuirea prin Hristos (s-a și caracterizat undeva ca „mistic”), deși nici una din marile probleme ale lumii nu pare a-i fi străină. Țuțea răspunde cu aceeași dezinvoltură oricăror întrebări, indiferent de aura lor laică ori derizorie: adevăr („Intellectul e dat omului, după părerea mea, nu ca să cunoască adevărul, ci ca să primească adevărul!”); ateism („Ateii ne

deosebesc de animale prin faptul că nu avem coadă”); Cioran („Eu mă aș întâlni cu Cioran în neliniștile mele, care seamănă cu ale lui, iar el s-ar întâlni cu misticismul meu în lirismul lui”); femei („Căruia bărbat nu-i plac femeile? În primul rînd le iubești pentru farmecul lor, și în al doilea rînd le iubești pentru că fac oameni”); Kant („Eu am citit Critica rațiunii pure ca student și am înlemnit de emoție. Acum am față de ea, ca mistic biblic, considerația pe care am avut-o față de Informația Bucureștiului. Dar a trebuit să fac 80 de ani...”); pudoare („Pudoarea creștină e atât de pură încât carnea eroticului creștin capătă pecetea spiritului, ceea ce pînă la creștini n-a realizat nimeni”); revoluție („Revoluția e o înaintare pe loc. Nimic nu mai poate fi inventat după facerea lumii; doar dacă te situezi în afara ei și crezi o lume nouă. Revoluția nu adaugă nimic Ideilor lui Platon”); ruși („Rusul e contraindicat la cugetare ca sifilisul la sistemul nervos”); unguri („Cu unurii nu putem avea probleme militare: dacă dăm drumul la toți caii din Ardeal, fără călăreți, în două ceasuri se pișă în Budapesta”); Vlad Țepeș („Asta-i voievod absolut, Vlad Țepeș. Păi fără asta istoria românilor e o pajiste cu miei”) ș.a.. Efortul său enunțativ nu a creat, e adevărat, un sistem, asemenea lui Blaga sau lui Noica, dar în mod sigur dă măsura deplină a unui spirit căruia suferințele și vârsta nu i-au răpit deloc din bucuria de a trăi lucid pînă la capăt, cu inteligență și umor.

Unele admirabile, altele contestabile, fragmentele „țuțiste” (singur și-a definit stilul ca „țuțism”) aduc în fața noastră nu doar un mod pitoresc de a trata lucruri esențiale, ci și curajul de a gândi totul cu propriul tău instrumentar verbal. Ceea ce, în panoplia tuturor originalilor din generația sa, nu-i deloc puțin.

Prof. Adrian GĂINĂ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

REVISTA PRESEI LITERARE

(Urmare din pag. 4)

nevoie de intermediari ca să-mi explice arta mea, nici de negustori care să mă cumpere pe mine. Eu am fost și sînt consecvent pe direcția mea. Ea coincide cu cerințele sufletești ale oamenilor valizi. Restul nu mă interesează”.

NICOLAE LABIȘ A ÎNVĂȚAT LECȚILE COMUNISMULUI ÎN FAMILIE

"Oglinda literară" nr. 46 din octombrie a.c. continuă publicarea unui foarte interesant dia-

log literar dintre Ana-Profira și Eugen Labiș, text preluat din "Revista noastră" din ianuarie-martie 1986. Întrebată cum își explică ea orientarea fermă a poetului spre poezia politică, Margareta Labiș, sora poetului declară: "Orientarea fermă către teme și idei politice a fost determinată de atmosfera din familie, din școală, din epocă. Tata, întors de pe front, cu idei noi, primenitoare, a intrat în rîndurile Partidului Comunist, în 1945, iar mama, la puțin timp după aceea. Copilul și-a dezvoltat spiritul revoluționar în organizația de pionieri, de tineret, călăuzit de o mare încredere în izbînzile viitoare ale poporului condus de Partidul Comunist Român. Ideile comuniste, împletite cu numeroase aspecte autobiografice, străbat cu sinceritate și profunzime întreaga lui operă poetică". Brrr!

Semnal editorial

TINEREȚEA LUI BEETHOVEN

de Jean Gabriel- Prod'homme

ată că la numai un an de la publicarea traducerii "Simfoniilor lui Beethoven" de J.G.- Prod'homme, Editura Răzeșu oferă iubitorilor de frumos cea de a doua lucrare dedicată marelui compozitor german de către același autor: "Tineretea lui Beethoven" realizată în condiții grafice excelente, elegant cartonată și ilustrată.

Ca și primul volum și acesta reprezintă o traducere din limba franceză, în premieră în limba română, traducere realizată cu mult profesionalism, dar și cu multă dragoste și pasiune de către distinsii specialiști în domeniile lor de specialitate, dar și mari iubitori ai muzicii de calitate: ing. Yvonne Răzeșu, dr. Virgil Răzeșu și dr. Constantin Goilav, dr. Virgil Răzeșu

semnînd și prefața la ediția românească. Biografia neromanțată a geniului muzicii universale, Ludwig van Beethoven (între anii 1770 și 1800), este bazată pe un impresionant număr de documente inedite și mărturii autentice și se adresează nu numai cunoscătorilor ci și publicului larg, cartea constituind o lectură captivantă.

În primele capitole ne este prezentat Bonnul secolului al XVIII-lea (orașul natal al compozitorului), familia, copilăria, primele studii muzicale, apariția în concert public la doar 7 ani. Asistăm la debutul său în compoziție, aflăm detalii despre parcursul său european (Viena, Berlin, Praga etc.) în calitate de virtuoz al pianului, stabilindu-se definitiv în capitala muzicii din acea vreme, Viena.

Aflăm amănunte despre viața muzicală vieneză, despre relațiile lui Beethoven cu cei mai importanți muzicieni stabiliți aici,

Haydn, Hummel, Salieri etc precum și cu protectorii săi princieri.

Urmărim cu emoție crearea primelor capodopere în domeniul muzicii de cameră, a celei vocale și simfonice, lucrări prezentate și în ordine cronologică în finalul cărții. Un capitol întreg se referă la femeile din viața compozitorului, prietene și iubite.

"Viața nemuritorului Ludwig van Beethoven- cea mai admirabilă și cea mai dureroasă viață trăită vreodată", ne spune în prefața la ediția românească dr. Virgil Răzeșu. Viața acestui gigant al muzicii trebuie cunoscută. Creațiile sale nemuritoare au străbătut și vor străbate veacurile.

Prin strădania lor, traducătorii și Editura Răzeșu au îndeplinit un admirabil act de restituire, în premieră în peisajul cultural românesc. Le mulțumim.

Ing. Valeriu DÂM

ȘCOALA NEMȚEANĂ, PENTRU O ȘCOALĂ EUROPEANĂ

DRUM DESCHIS SPRE ȘANSE EGALE

Motto: "Timpul, în ritmuri constante aievea se scurge, trăgând răsăritul de soare tot mai aproape"

(Crăița - Silvana Șerbănescu)

La ceas de toamnă ruginie, chemarea meleagurilor bunicilor se aude șoptit și tânguitor pentru că prea ușor și prea nedrept le-am lăsat în urmă, cu toții gonind să facem pe placul contemporanului rege neiertător: banul. Și totuși, când ne este greu, și ne este multora dintre noi, când am prea obosit alergând spre „nu știu unde” și spre „nu știu ce” doar pentru a ne fi puțin mai bine mâine, când mulțimea liniilor de start către „target-urile” propuse pentru indivizii din „time-uri” ne ametește, când mai mai să

acceptăm faustiene târguri doar pentru a ne fi mai „ușoară” povara, revenim la meleagurile sorgintei noastre generoase și tolerante.

Dacă suntem de acord că drepturile omului sunt unul din pilonii unei societăți democratice și vrem să ajungem mai repede acolo sus în „lumea civilizată” trebuie ca noi, formatorii adulților secolului al XXI-lea să contribuim efectiv la ridicarea acestei coloane. Coloanele naturale din peșteri se formează prin întâlnirea unei stalactite (turturele din tavanul peșterii) cu o stalagmită (formațiunea calcitică ce crește pe podea din picăturile care se scurg de pe stalactită). A aborda problema educației resursei umane pentru a face față unor astfel de provocări, înseamnă a crea posibilitatea întâlnirii celor două părți (stalactită) formatorului, cu stalagmita (omul supus formării) care, singure dacă ar fi observate, nu ar produce acele emoții adânci și de neuitat ca atunci când sunt împreună!

Este momentul să creăm condiții noi pentru a deschide noi ferestre prin

care să poată „privi spre lume” și să comunice cu ea, toți acei care, dintr-un motiv sau altul sunt defavorizați.

Răspunzând unei astfel de nevoi, Programul pentru Învățământul Rural-PIR are o misiune și o viziune mai mult decât generoase, subscrise Motto-ului acestui program: „Toți copiii din mediul rural trebuie să meargă mai departe! Tu îi poți ajuta!”

Obiectivele educaționale propuse în cadrul acestui program sunt: îmbunătățirea activităților de predare-învățare în școlile din mediul rural; pregătirea profesională a cadrelor didactice din mediul rural prin activități desfășurate în școală; crearea de posibilități de pregătire profesională pentru cadrele didactice din mediul rural; asigurarea condițiilor minime de funcționare a școlilor din mediul rural; asigurarea materialelor didactice necesare școlilor din mediul rural; îmbunătățirea relațiilor dintre școală și comunitatea locală; întărirea capacității de monitorizare, evaluare și elaborare de politici privind , elaborarea indicatorilor naționali ai

educației și realizarea evaluării naționale a învățământului obligatoriu.

Pornind de la obiectivele sale, Proiectul este structurat pe patru componente, din care:

Componenta 1 - Îmbunătățirea activităților de predare-învățare în școlile din mediul rural.

În cadrul acestei componente, se va desfășura și activitatea de mentorat și se vor implementa următoarele sub-componente:

* Subcomponenta 1.1 - Dezvoltare profesională pentru cadrele didactice din mediul rural pe baza activității proprii desfășurate în școală;

* Subcomponenta 1.2 - Oportunități de pregătire profesională pentru cadrele didactice din mediul rural;

* Subcomponenta 1.3 - Condiții minime de funcționare pentru școlile din mediul rural;

* Subcomponenta 1.4 - Mijloace de învățământ pentru școlile din mediul rural.

Lansat încă de la începutul anului școlar 2004-2005 prin UJIP din cadrul

ISJ Neamț, acest program suscită interes din partea cadrelor didactice din județ și a directorilor de școli, după cum a reieșit și din interviurile făcute de aceștia în cadrul întâlnirilor de lucru la care au participat aceștia.

Prin intrarea mea ca mentor în acest program PIR, doresc să revin în locurile în care „s-a născut veșnicia”, în care oamenii știu să aplice porunca lui Cristos: „Să vă iubiți unii pe alții” și din care ne făurim salvatoarele tablouri cu imagini ce închid o căsuță albă, cu mult verde în jur și cu flori de cireș... și în care evadăm atunci când suntem obosiți de ritmul vieții!

Mai mult chiar, valorificând spațiul generos oferit de publicația APOSTOLUL pentru promovarea programelor ce lansează școala nemțeană ca școală europeană, vom iniția, împreună cu colegii mei din tot județul, un forum pe această temă, din care vom extrage informațiile reale și necesare unui feedback ce să propulseze activitățile viitoare similare.

**Mentor, profesor
Niculina NIȚĂ**

PROIECTUL PENTRU ÎNVAȚĂMÂNTUL RURAL- PIR

Proiectul pentru Învățământul Rural este un proiect al Guvernului României cofinanțat de Banca Mondială (împrumut nr. 4691 RO) și implementat începând cu data de 14 noiembrie 2003, pe baza Legii nr. 441/2003. Valoarea Proiectului este de 91 de milioane USD, dintre care 60 milioane USD reprezintă împrumutul BIRD, 30 de milioane USD reprezintă contribuția Guvernului, iar 1 milion USD contribuția comunităților rurale. Obiectivul Proiectului îl constituie îmbunătățirea accesului elevilor din mediul rural la un învățământ de calitate, printr-un ansamblu de programe structurate în câteva mari componente. Proiectul se adresează tuturor elevilor și cadrelor didactice, tuturor școlilor și comunităților din cele 2868 de comune din mediul rural din țara noastră, fiind un proiect de echitate socială.

COMPONENTA 1 Îmbunătățirea activităților de predare - învățare în școlile din mediul rural (67. 91 milioane USD). Sub-componenta 1.1 - Dezvoltare profesională pentru cadrele didactice din mediul rural pe baza activității proprii desfășurate în școală (12.08

milioane USD).

Elementele și dinamica procesului de dezvoltare profesională: Programul de dezvoltare profesională este realizat la nivel de comună și la nivelul fiecărei școli în parte din mediul rural. El este oferit tuturor cadrelor didactice dintr-o comună, inclusiv cadrelor didactice necalificate sau care nu au o calificare corespunzătoare. Programul de dezvoltare profesională se realizează printr-o activitate de mentorat susținută de către doi mentori. Activitățile de mentorat se desfășoară atât în școala centru de comună, cât și în toate școlile din satele aparținătoare, pe o perioadă de 14 - 20 de zile, incluzând 100 de ore de formare pentru fiecare cadru didactic. Curriculumul activităților de formare cuprinde următoarele module: Învățarea interactivă, centrată pe elev; Evaluarea continuă la clasă; Instrumente de cunoaștere a elevului; Adaptarea curriculum-ului la mediul rural; Învățare simultană; Recuperarea lecturii; Recuperarea cunoștințelor de matematică; Româna ca a doua limbă (pentru elevii aparținând minorităților naționale); Utilizarea computerului în procesul didactic; Management educațional.

Pentru implementarea programului

de dezvoltare profesională, la nivelul fiecărei județe, proiectul asigură Centre Mobile de Resurse (CMR). Aceste centre, utilizate exclusiv de către mentori, sunt constituite din autoturisme capabile să asigure accesul în cele mai dificile zone din mediul rural, în orice perioadă a anului, și sunt dotate cu toate materialele și instrumentele necesare realizării unui proces de mentorat și de formare eficient și de calitate. CMR le vor permite mentorilor să viziteze școlile și să realizeze formarea și activitatea de mentorat chiar la nivelul școlii, fără deplasarea profesorilor în altă localitate. Dezvoltarea profesională pe baza propriei activități desfășurate în școală va stimula cadrele didactice în direcția inovației și va constitui un sprijin direct pentru munca lor în clasă. Această activitate se va reflecta în rezultate mai bune la învățătură, la evaluări și la examene pentru elevii din mediul rural.

De asemenea, în vederea implementării procesului de mentorat, proiectul a asigurat dotarea a 463 de Centre Fixe de Resurse în toate școlile în care a avut loc procesul de comasare și care au fost dotate cu autobuze. Centrele Fixe de Resurse sunt dotate cu calculatoare, imprimante, televizoare, video-

recordere, video-proiectoare, radiocasetofoane, faxuri, telefoane, legături Internet. De aceste centre au acces atât cadrele didactice, cât și elevii, precum și comunitatea din centrul de reședință sau din comunele apropiate.

Abordarea dezvoltării profesionale pune accentul pe activitatea de îndrumare a cadrelor didactice care vor căuta în mod activ soluții la probleme. Acest lucru le va întări sentimentul de posesori ai unor noi metode de predare și le va perfecționa aptitudinile profesionale. Activitatea se concentrează asupra nevoilor de formare, așa cum sunt acestea percepute de cadrele didactice și utilizează lucrul în echipe și discuțiile între profesori ori de câte ori este cazul. Avantajul mentoratului este că formarea continuă a cadrelor didactice se desfășoară chiar în școala în care acestea activează. De asemenea, pentru parcurgerea modulelor de formare, profesorii vor primi credite pe care le vor utiliza pentru îndeplinirea cerințelor de dezvoltare profesională stabilite prin documentele M.Ed.C. Ca valorificare a rezultatelor acestui program se va realiza și Pregătirea unei Evaluări Naționale a Învățământului de Bază. Începând cu 2006, M.Ed.C. va publica un raport sintetic național anual

asupra sistemului de învățământ, utilizând indicatorii și BNDE. Raportul național anual se va baza pe rapoarte la nivel județean, care vor constitui și baza pentru pregătirea de către fiecare județ a unui Plan anual privind performanța realizată în cadrul sistemului. Produsele acestei sub-componente vor include rezultatele studiilor de evaluare PISA, TIMSS, PIRLS și evaluarea la clasa a IV-a; rapoarte anuale și semestriale asupra sistemului educațional și de formare din fiecare județ; metodologia și experiența dobândită în planificarea educațională anuală la nivelul inspectoratelor școlare județene și al școlilor.

În viitoarele numere ale publicației APOSTOLUL vom continua să prezentăm și celelalte componente și vom menține „caldă” informația cu și despre cum decurge implementarea acestui program în județul nostru.

**Petru BERBEC,
economist UJIP Neamț
Mihaela SOFRONIA,
expert în educație UJIP
Neamț- profesor**

**Pagină coordonată de
prof. Niculina NIȚĂ**

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Apărută în septembrie 2005, la Editura Alfa Piatra Neamț, lucrarea prof. Rodica Șurubaru și a prof. dr. Mihai Șurubaru, Dirigenția vol.II (proiectarea activității educative a dirigintei în ciclul gimnazial), ne propune scenarii educative pentru clasele a VII-a și a VIII-a. Volumul e structurat în patru capitole: I. Proiectarea activităților educative la clasa a VII-a; II. Proiectarea activităților educative la clasa a VIII-a; III. Anexe; IV. Bibliografie. Abrevieri.

Accentul activităților cade pe formarea personalităților elevilor și pe dezvoltarea capacităților acestora de a proiecta, executa și evalua propria muncă astfel încât să facă față provocărilor lumii contemporane. Pentru a vă stârni curiozitatea țin să menționez doar câteva dintre temele propuse și dezvoltate în carte: Drepturi, îndatoriri, responsabilități; Distracții periculoase;

Spre atenția dirigintelor:

Dirigenția vol. II (clasele VII - VIII)

Personalități multilaterale. Genii și titani; Meserii frumoase, meserii bănoase; Alcoolul - medicament și otrăvă; Tineretul milenului III; Raportul calitate - preț; Succesul în afaceri; Drogurile și SIDA; Drepturile fundamentale ale omului în perspectiva europeană; Ubi bene, ibi patria? etc.

La fiecare subiect propus este prezentat proiectul activității: obiectiv cadru, obiective operaționale, strategii de realizare, produse ale activității, după care urmează desfășurarea propriu - zisă a activității: controlul igienic de fond, analiza îndeplinirii sarcinilor trasate, organizarea clasei (dacă este necesară) în funcție de tema dezbătută, motivarea elevilor, momentele activității propriu-zise, rezolvarea unor probleme

curente, anunțarea temei pentru următoarea oră. Dirigențele apare ca un moderator discret, cu rolul de a dirija activitatea, scenariul fiind centrat pe colectivul de elevi provocându-i pe aceștia să se autoinstruiescă și să se autoeduce. În cuprinsul celui de-al treilea capitol (Anexe) sunt prezentate 131 anexe cu referire la fiecare temă educativă abordată: explicații suplimentare, dicționar de specialitate, legislație, fragmente din marile teme ale istoriei, literaturii universale, filosofiei și științei, curiozități, fișe de evaluare, chestionare, maxime etc., toate acestea contribuind considerabil la ușurarea muncii profesorilor diriginți în vederea pregătirii activităților educative pe care vor să le desfășoare la clasă.

Conștienți de faptul că activitatea profesorului diriginte nu poate fi redusă

la o singură oră pe săptămână, autorii au conceput activitățile educative pe durata mai multor ore (înainte, în timpul și după ora de dirigenție).

Făcând o analiză amănunțită a cărții dlor prof. Șurubaru, o recomand (alături de primul volum pentru clasele V-VI

apărut în 2004) tuturor colegilor implicați în formarea generațiilor actuale, considerând-o un ghid indispensabil în această dificilă dar nobilă misiune.

**Prof. Mihai FLOROAIA,
consilier cu probleme educative la
Școala „Spiru Haret”
Piatra Neamț**

CE FEL DE ANALFABEȚI?

LIMBĂ ȘI COMUNICARE

(Urmare din numărul anterior)

Conform aceleiași Enciclopedii a educației, "termenul de conținut curricular se referă la anumite fapte, idei, principii, probleme ș.a.m.d., incluse într-un program de studii. Fiecare conținut poate viza diferite obiective instructive, și reciproc, fiecare obiectiv poate fi atins prin conținuturi diferite." (op. cit. vol. III, p. 1151) O definiție destul de generală, dar din care se poate deduce, în primă instanță, o relativă libertate a profesorului de a-și structura după dorință problematica pe care dorește să o dezbată cu elevii, mai ales la cursurile opționale. La începutul anului școlar, inspectoratul local de profil a solicitat transmiterea de către profesori a planificărilor anuale ale materiei la cursurile opționale, împreună cu argumentarea lor. Orice libertate dusă la extrem se transformă în anarhie...

Este evident că, datorită mereu mai scăzutului interes pentru studiul sistematic pe care îl manifestă majoritatea elevilor,

nu numai cursurile opționale, dar nici orele obișnuite de limba și literatură română nu-și mai ating decât arar scopul propus într-un procentaj mult mai mare de 60-70%. Până de curând auzeam de statistici în care se spunea că elevii nu făcuseră progrese evidente decât la orele de clasă având ca obiect limbile moderne; acum, dacă e să credem colegii care le predau, nici măcar pentru acestea interesul nu mai este prea mare. Pregătirea pentru examenele sau concursurile ce concluzionează un ciclu școlar - bacalaureat, testare națională, admitere etc. - se face în salturi, pe principiul sprintului final, iar beneficiarii acestora - licee, facultăți, societatea în genere - se multumesc... cu ce capătă. De aceea scade continuu nivelul de pregătire al elevilor, studenților și, pe cale de consecință, a viitorilor specialiști în felurite domenii.

Pe lângă acestea, de cele mai multe ori cursul opțional mai are de luptat și cu alți factori de perturbare:

- Plasarea lor, de regulă, ca ultimă oră de curs, deci expuse sacrificiului cu ocazia oricăror manifestări extracurriculare,

- Aruncarea lor frecventă în zilele de joi sau vineri, când elevii au o receptivitate scăzută,

- Riscul de a tocii interesul copilului repetând lucruri pe care

- crede el - le cunoaște deja,

- Concurența pe care o face acestor ore programul de pregătire individuală a elevilor, mai ales ca volum de studiu individual și volum de timp utilizat în rezolvarea temelor aplicative sau recapitulative

- Desconsiderarea lor, căci, din punctul de vedere al părinților, elevilor și uneori chiar al conducerii școlii, acestea, fiind ore "de umplură", sunt ore "de sacrificiu", cu totul altceva decât orele de curs; sunt ore de la care elevii pot fi luați pentru repetiție la cor, recuperarea cutărei ore pierdute de cine știe cine, probleme de familie care necesită învoierea etc.

Oricum, nu se poate spune că, în valoare absolută, aceste cursuri nu-și dovedesc singure importanța, dacă nu ca unitate de sine stătătoare a pregătirii elevului, cel puțin ca un nou unghi de atac al necesarului de cunoștințe de specialitate. Și, așa cum ne spunea de curând un părinte căruia ne plângeam de puținul progres pe care îl fac elevii "la română" și de relativul lor dezinteres pentru orele de consultații: "Oricât de puțin le-ar rămâne în cap, doamnă, nimica-i mai puțin..." Zic - rezon!

Interesantă este extinderea unui mecanism al economiei de piață în domeniul cursurilor opționale. Conducerea MEC a anunțat intrarea în vigoare a concurențialismului în învățământul universitar: profesorii de ierarhie inferioară, dacă voiesc să-și completeze orele, nu au decât să propună cursuri cât mai interesante în sistem master, urmând ca, prin atractivitatea acestora, să aibă cât mai mulți studenți. Mai nou, s-a auzit că și în învățământul preuniversitar sistemul se va - nomina odiosă - implementa, profesorii

urmând a propune, dacă n-au propus deja, conducerii școlii proiecte de cursuri opționale pentru anul școlar 2005-2006, acestea fiind sau nu aprobate, în funcție de cererea care va urma acestei oferte, adică de numărul de elevi care se arată doritori să le urmeze.

Intenția este pozitivă și, într-o lume ideală, s-ar putea să dea rezultate excelente. "Pe lumea asta", cum se spune în basme, este posibil ca aceste cursuri să fie pândite de obișnuitele primejdii:

- excesul de concesiile făcute elevilor, pentru a-i atrage;

- garanția că acestea vor însemna suferință în plus la medie, ceea ce va duce la scăderea exigenței;

- rezistența părinților la ideea că programul elevului, și așa plin, se va supraîncărca

- eventualitatea șicanelor legate de numărul de elevi necesari și suficienți pentru un curs

- și, nu în sfârșit, problemele de orar în cazul când un asemenea curs ar cuprinde elevii mai multor clase

De partea cealaltă stă visul de a lucra cu un grup de elevi sincer interesați, sincer dedicați, veniți acolo din pură plăcere, nu de nevoie, cel mai sigur cu aptitudini pentru discuția în sine și cu interes pentru carte, adică o garanție a unor ore de calitate. Greu de hotărât. Dar, pentru unii dintre profesori, s-ar putea să nu fie o opțiune.

Una peste alta, oricâte impedimente ar întâlni, un curs opțional care să aibă ca obiect extinderea cunoștințelor de limbă și literatură, sau cel puțin aprofundarea acestora, nu poate fi decât profitabil unor elevi pentru care viitorul este incert, deci orice plus de pregătire se poate constitui la un moment dat într-un atu de importanță vitală. Noi, ce să facem? Ne dăm silința cât putem.

Ova ovam vivendo varia fit.

Doctorand
Ada POPOVICI

DESPRE ROMÂNI

(Urmare din numărul anterior)

Încă o dată se simte nevoia să arătăm că afirmăm, ca aceea de mai sus, nu trebuie înțelese ca o apologie a violenței în istorie, ci este vorba de o exagerare menită să sublinieze cât de importantă este vitalitatea unei națiuni; că această vitalitate, la un moment dat al istoriei - începutul evului mediu -, s-a manifestat în formă brutală, și aceasta este o realitate, care îi permite lui Cioran să creeze imagini stilistice deosebit de sugestive.

Absența totală a vitalității în istoria noastră ar putea să apară ca o afirmație eronată. Ea este exagerată cu siguranță, dar Cioran are și argumente, care nu pot fi invalidate în totalitate. "Lipsurile inițiale ale României (caz tipic de cultură cu o soartă minoră) n-au fost corectate și compensate niciodată printr-o iubire conștientă a puterii. Dovadă? Ce viziune în trecutul nostru ne-a exagerat rolul în lume? S-a spus de atâtea ori: am apărât latinitatea (și se citează: o oază de latinitate în Balcani); un dig împotriva slavismului, apărători ai creștinătății; păstrători ai tradițiilor romane etc. Ați înțeles: am apărât și am păstrat. Se cheamă

aceasta destin? Națiunile mari au spintecat istoria în pornirea lor de a se afirma. După flăcările lor rămâne o dâră de foc în lume, căci o cultură mare seamănă unei ofensive cosmice. Dar ce rămâne după defensivă unei culturi mici? Praf - dar nu de pușcă, pulbere, purtată de un vânt de toamnă. Caut în zadar primăvara culturilor mici".

Acum este mai clar că Cioran nu este un detractor al istoriei noastre, ci nu face decât să arate - e drept, în stil personal - o altă realitate și anume, lipsa caracterului ofensiv în istoria noastră. Nu ne mândrim noi oare cu faptul că niciodată în istorie nu ne-am atacat vecinii? Trebuie însă să recunoaștem că defensivă are neajunsurile sale, și anume: nu aduce nimic creator. Nimic rău în aceasta dacă te împaci cu soarta unui popor mic, dar trebuie să-l înțelegem și pe Cioran, care și-a dorit altceva. "Noi nu spunem că strădaniile lui Ștefan cel Mare sau ale lui Mihai Viteazul sunt lipsite de importanță și de un anumit dramatism. Ele n-au depășit însă caracterul unei reacții de existență și n-au întrecut, întru nimic, limitele defensivei". Și mai dureros este pentru autor că "România actuală, continuând o tradiție de o mie de ani, nu poate concepe viața decât defensiv. E îngrozitor!"

Constantin
GHERGHELESCU

CE FEL DE ANALFABEȚI?

(Urmare din pag. 1)

Numeroși profesori de pe toate treptele sistemului se plîng că elevii nu mai învață ca altădată, că nu mai manifestă interes real și consecvent pentru știința de

carte, neavînd motivația vreunui profit la trecerea în universul social-economic, univers în care tinerii văd că le este foarte bine celor ce nu s-au omorît niciodată cu învățatul, ba chiar disprețuiesc interesul pentru cultură. Pentru a repune lucrurile

pe făgașul lor normal, socotim necesară o reevaluare a atitudinii guvernărilor față de cadrele didactice ca singurii specialiști capabili să asigure nivelul de cultură al națiunii în conformitate cu exigențele lumii actuale.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Din nevoia de a comunica, încă din Antichitate, omul a fost preocupat a alcătui un sistem de reproducere, prin semne convenționale - desenate, pictate sau gravate, pe un suport orecare - a gândurilor și a limbajului vorbit. Astfel, cu circa trei mii de ani î.Hr., egiptenii au inventat scrierea prin reprezentarea obiectelor puse în relație. Această scriere cu caracter pictografic ca înfățișare, ideografic în esență (unde un semn scris-ideograma-reprezintă un cuvînt întreg), s-a numit hieroglică. Monumentele egiptene păstrează numeroase inscripții, pictate sau gravate, cu înaltă valoare documentară și artistică. Majoritatea hieroglifelor erau desene simplificate ale unor obiecte sau simbolizau noțiuni legate de acestea. Cu timpul, secretul acestei scrieri s-a pierdut, dar el a fost descifrat în 1821 de Champollion. Popoarele mesopotamiene au folosit, de asemenea, scrierea ideografică, numită cuneiformă, pentru că semnele ei erau

asemănătoare unor cuie. Popoarele extremorientale (chinezii și japonezii) au folosit scrierea sub formă de logograme.

Meritul inventării unui alfabet - adică a totalității literelor aranjate într-o ordine anumită, ce servesc la notarea fenomenelor unei limbi - aparține fenicie-

betul ebraic, cel arab și probabil, pe cele indiene. Alfabetele unor limbi asiatice, ca persana, afgana, pakistaneza, malaeza etc. se bazează pe alfabetul arab. Astăzi, scrierea majorității limbilor moderne folosește sisteme de litere provenite direct din alfabetul latin. Alfabetele unora dintre

limbii germanice începînd din sec. al IX-lea. Scrierea runică a vechilor popoare germanice a fost derivată dintr-un alfabet italic de nord.

Deosebit de rolul ei fundamental ca mijloc de comunicare, scrierea s-a dezvoltat și ca o preocupare artistică intere-

și 1619) constituie adevărate monumente literare și artistice.

Alfabetul fonetic este un sistem de notare exactă a sunetelor vorbirii, folosit de lingviști și filologi în lucrări de specialitate (ex. alfabetul fonetic internațional).

Este important a aminti încă două alfabetice specifice:

a) cel telegrafic - un tablou de corespondență între semnele unui cod și semnele grafice pe care le reprezintă (de pildă, alfabetul Morse, alcătuit din linii și puncte, folosit și în prezent);

b) alfabetul Braille, sistem de scriere pentru nevăzători - inventat de Louis Braille (1809-1852) - adoptat în lumea întreagă. Fiecare literă a acestui alfabet (inclusiv cifrele și punctuația) este reprezentată în relief prin 1-6 puncte, grupate într-un anumit fel. Nevăzătorii pipăie puncte, cu ajutorul degetelor și descoperă textul. Braille a elaborat o metodă asemănătoare și pentru scrierea notelor muzicale.

Prof. ing. Vasile BÎLÎȘ

Scriere și alfabetizare

nilor. Se presupune că primul alfabet a fost alcătuit de ei, cu circa 1300 de ani î.Hr., pornindu-se de la scrierea hieroglică egipteană. Mai târziu, din scrierea feniciană s-au ramificat toate celelalte sisteme de scriere fonetică: greaca, latina, araba etc. Numărul literelor este diferit de la un alfabet la altul. De exemplu: cel latin are 26 de litere, cel românesc 27, cel grecesc 24, cel arab 28, cel rusesc 33 etc. Alfabetele limbilor moderne au la bază fie alfabetul latin, fie cel grecesc. Alfabetele vechilor popoare semitice au la bază alfa-

betul slave moderne (rusa, ucraineana, bulgara) au la bază alfabetul chirilic. Acesta e derivat din litere unciale (caracterul literelor majuscule) grecești. Este folosit în textele slave începînd din sec. al IX-lea. Elaborarea lui este atribuită misionarului Chiril. Acest alfabet a fost folosit și pentru scrierea în limba română pînă în 1860, cînd a fost introdus oficial alfabetul latin. Alfabetul gotic, creat de Ulfila - folosește o scriere combinată din litere grecești, unciale române și rune germanice. A fost întrebuințat în scrierea lim-

santă - caligrafia. Maeștrii caligrafi au lucrat numeroase capodopere manuscrise, decorate cu frontispicii, inițiale ornamentale și miniaturi. În țara noastră au funcționat în evul mediu mai multe scriptorii de caligrafie chirilică, fiind vestite manuscrisele create de Gavril Uric, Teodor Marisescu, Spiridon de la Putna, Atanasie Crimca, Nicodim de la Tismana ș.a. Manuscrisele de mare valoare artistică, cum sunt Codex aureux (din sec. VIII-X), Codex Neagoeanus (copiat în 1620) sau Codex Sturdzanus (copiat între 1580

Am primit de la Chișinău

MANAGEMENT EDUCATIONAL CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ ÎN UNITATEA ȘCOLARĂ

de Valentin GUZGAN

Autorul lucrării menționate în titlu de mai sus, am dedus din context, este director al Liceului Teoretic "Ion Creangă" din capitala Moldovei de peste Prut și bănuim că aceasta este teza cu care și-a susținut examenul de doctorat, având în vedere că pe foaia de titlu și pe versoul acesteia sînt menționate câteva nume: D. Patrașcu (coordonator științific), prof. univ. dr. Virgil Mîndicanu, conf. univ. dr. Vasile Gh. Cojocaru și directorul Liceului "Gh. Asachi" din Chișinău, Boris Volosatii (recenzenți).

Cartea aceasta, pe care am primit-o la redacție prin bunăvoința domnului Valeriu Eutușianu, președintele Filialei Neamț a Asociației Culturale "Pro Basarabia și Bucovina", editată în 2003 (nu este precizată editura), purtînd girul științific al Universității Pedagogice de Stat "Ion Creangă" din Chișinău, este incitantă și de actualitate pentru actuala etapă pe care o parcurge învățămîntul din Republica Moldova.

Cu tot respectul cuvenit muncii depuse de autor pentru consultarea unei asemenea bibliografii, bogată în titluri și editată în mai multe limbi, pentru elaborarea textului și ideile personale asupra problemei puse în discuție, nu putem trece cu vederea unele "mici", să le numim, deficiențe, precum cele pe care le punem pe seama celui care a realizat procesarea computerizată (activitatea importantă, a cărei denumire nu se scrie cu majuscule): scrierea numelui autorului cu literă mică (guzgan), în caseta cu descrierea CSP; denumirea unor instituții (v. Liceul (t)eoritic "Ion Creangă" și (liceul "Gh.(eorghe) Asachi" ș.a.); punerea punctului după titluri, după localitatea și anul apariției lucrării (v. p.1 și p.3). Pe lângă acestea, la lectură am constatat unele "aspecte" care, pentru vorbitorii limbii române literare vor fi cu siguranță motiv de nedumerire. Iată câteva mostre care ne-au determinat să nu ne prefacem că nu le-am observat: folosirea incorectă a articolului posesiv- genitiv, folosire care dă naștere la dezacorduri grave ("... acțiuni coordonate a (sic!) unui întreg...", "... precum

și năzuințele elevilor și a (sic!) comunității...", p. 12 și p. 94); utilizarea obsedantă a unor automatisme din vorbirea populară, uneori în construcții sintactice apropiate (v. p. 15: "... elementul coezional (sic!) al definiției și concepției spre care a fost orientate căutările noastre este anume (sic!) cultura. Anume (sic!) cultura își pune..." și după câteva rînduri: "Considerăm că anume (sic!) acele elemente..."); folosirea unor regionalisme în locuri și cu sensuri nepotrivite (v. p. 152: "... cadrele didactice sînt, în temei (sic!), de sexul (sic!) feminin", sau definirea școlii, la un moment dat: "o tindă a bisericii"). La acestea adăugăm doar câteva construcții sintactice curioase: "să introducem (sic!) atitudinile"; "expunerea de mai departe"; "trebuie de spus că anume" (iar "anume"! și folosirea verbului "a spune" la supin); "drept (în loc de "prin") cultură se subînțelege"; "... schimbările din natură care aveau loc în rezultatul (în locul formulării corecte "ca rezultat al") acțiunii oamenilor". Ar mai fi de adăugat și folosirea unor termeni "construiți" fără a se ține seama de mijloacele de

îmbogățire a lexicului limbii române. Termeni care devin "curiozități" lingvistice: "dezvoltativ" (v. p. 28); "coezional" (citată deja de noi), precum și introducerea nepotrivită a celor două forme de plural ale substantivului "nivel" ("nivele" și "niveluri") sau a formelor de "superlativ al superlativului" (v. "cît mai plenar", "tot mai actuală" ș.a.)

Am putea continua cu citarea și a altor "stridente" dar considerăm suficiente exemplele semnalate deja pentru a conchide: într-o lucrare în care sînt abordate probleme privind modernizarea sistemului de învățămînt nu este admisă folosirea limbii române într-o altă formă a ei, alta, decît cea literară, mai ales cînd se fac, precum și în lucrarea de față, trimiteri la o anumită ținută academică. Așa cum am mai spus și cu altă ocazie, cînd am recenzat o carte tradusă în limba română, din limba franceză de către un intelectual de la Chișinău, toate aceste "mici deficiențe" ar fi evitate dacă s-ar apela la un bun cunoscător al limbii române literare.

Constantin TOMȘA

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

OCTOMBRIE 2005

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările din octombrie: Gh. Blaga, 1/1937; D.M. Cădere, 4/1876; Simion Purice, 4/1922; N. Avadanei, 5/1945; Petre Missir, 8/1856; I.A. Neagoe, 11/1869; Evghenie Humulescu, 14/1870; Virgil Iancovici, 13/1900; Gh. Țigău, 18/1944; D. Almaș, 19/1908; H. Mihăilescu, 21/1906; D. Irimia, 21/1939; D.A. Cornelson, 25/1901; Gh. Bunghez, 26/1936; D. Roșca, 28/1930; Șt. Virgolic, 30/1843; acad. Horia Scutaru, 30/1943.

• Și comemorările: 1/2000, Agrăpina Stupcanu; 14/1945, Leon Mrejeriu; 16/1853, Neonil Buzilă; 22/1933, Alexandru Ștefănescu (nepotul lui A. Vlahuță); 30/1998, Vasile Mărculescu.

• 1/1896, apare la P. Neamț "Revista Societății Corpului Didactic din județul Neamț", care la 15.X.1899 și-a luat numele "Propășirea", apărînd pînă în 1903.

• 1/2005, s-au organizat în școlile nemțene acțiuni de cultivare la elevi a respectului față de bătrîni și tradiții, fiind "Ziua Internațională a Persoanelor Vîrstnice".

• 5/2005, de "Ziua Internațională a Educației", s-au organizat acțiuni specifice legate și de "Anul Educației pentru Cetățenia Democratică".

• 11/1907, n. la Grumăzești, botanistul Mihai Răvărut, profesor universitar, participant activ la congrese internaționale; m. 18.I.1981.

• 13/1931, nemțeanul Mihail Jora transmite la radio eseul "Compozitorul Enescu", în cadrul emisiunii "Program pentru școlari".

• 18/1952 n. la P. Neamț, profesorul Dumitru Dănuț Ursache, doctor în filosofie, exeget al operei filosofice a lui Lucian Blaga, cu lucrări apreciate în treptele înalte ale filosofiei românești.

• 22/1937, n. la Răchiti, jud. Botoșani, hăruiatul profesor de geografie Mihai Uliciuc, fost competent inspector școlar și director al Școlii Normale "Gh. Asachi" cu remarcabile realizări (1986-2000).

• 26/1882, n. la Roman, profesoara, poeta, publicista Olimpia Oltea Teodoru; m. martie 1961, la Sf. Mănăstire Văratec.

• 26/1928, n. la Crăcăoani, ilustrul biolog, prof. univ. N. Frâsinel.

Prof. Traian CICOARE

“ Cel mai frumos moment a fost inaugurarea școlii. A fost o bucurie imensă să ne mutăm de la Școala 4, unde lucram în 4 schimburi, într-o clădire nouă, cu laboratoare, bibliotecă, sală de sport, sală de festivități și condiții excelente", își amintește directorul de acum, profesorul Ion Aruxandei. "Apoi, fiecare an a avut farmecul lui, realizările și împlinirile care ne-au făcut să ne păstrăm optimismul. Apariția sistemului Step by Step a fost o noutate absolută pentru corpul profesoral și influențele se simt acum, după 5 ani, și în sistemul tradițional, la modul că se pune accent pe relația dintre cadrele didactice și elevi, iar

copiii sînt ajutați să facă tot ce știu ei mai bine".

Ca în orice instituție de învățămînt și la Școala 10 regulile sînt suverane, dar nu aplicate rigid, cu acea distanță "clasică" între profesor și învățăcel, ci blînd, ca într-o familie în care fiecare are pro-

locul I la proba artistică în 2004, locul II la cultură generală în 2005), locurile I, II și III la faza națională a concursului "Europa de mîine", 5 mențiuni la concursul de matematică "Mircea Costiniuc", două medalii de aur și șapte de bronz la

pregătire. Mulți dintre profesori sînt autori de articole de specialitate, lucrări științifice și participanți la simpozioanele naționale și la cursurile de perfecționare. Încununarea eforturilor comune și dovada că echipa elevi-profesori funcționează impecabil, se regăsesc și în cele două diplome obținute anul acesta, de Zilele orașului, la Expo-didactica.

Ce-și dorește corpul profesoral al Școlii 10 este scris simplu într-un pliant aniversar: "Ne dorim ca imaginea școlii noastre să fie mai bine promovată, să crească prestigiul profesiei de dascăl, să crească apetitul elevilor noștri pentru cunoaștere, schimbîndu-și astfel atitudinea față de propria lor devenire".

Cristina MIRCEA

Școala 10 - 12 ani de performanțe

pria personalitate ce este respectată de ceilalți. În timp, învățătorii, profesorii și elevii au învățat să formeze echipa care le-a adus atîtea succese: olimpici naționali, premii la concursurile cultural-artistice, la competițiile internaționale "Kangouru" și "Amitie Partage", la "Preuniversitaria" (locul I la cultură generală în 2003,

Olimpiada francofoniei, locurile I, II și III la concursul "Tinere condeie", foarte multe premii la concursurile artistice la care elevii s-au prezentat cu dansuri, piese de teatru și chiar numere de circ bine realizate.

În paralel cu instruirea elevilor, fiecare cadru didactic se ocupă și de propria-i

Citiți-vă atent textele și ori de cîte ori dați peste un fragment despre care credeți că este extrem de reușit, ștergeți-l.

Samuel JOHNSON

Cînd doi oameni se adună ca să scrie o carte e la fel ca atunci cînd trei persoane se strîng ca să facă un copil. Una e în plus.

George Bernard SHAW

Singura mea pretenție de glorie literară e că pre vremuri îi făceam rost de carne unei femei care a devenit soacra lui T.S. Eliot.

Alan BENNETT

Dacă vrei să te îmbogățești din scris, scrie genul de lucruri pe care le preferă persoanele care își mișcă buzele cînd își

citesc lor înșile.

Don MARQUIS

Nici în ruptul capului nu aveți voie să sărutați mîna care a scris "Ulise". A făcut o mulțime de alte lucruri.

James

Să
mai și rîdem

JOYCE

Poeții imaturi imită; poeții maturi fură.

T.S. ELIOT

Asta nu e o carte pe care s-o tot muți de colo colo. Ar trebui aruncată cu toată forța.

Dorothy PARKER

Stau în cea mai mică încăpere din casă. Am în față recenzia dumitale. În curînd o s-o am în spate.

Max REGER

"Poemele lui Seth" vor fi ținute minte mult timp după ce epopeile lui Homer și Virgiliu vor fi date uitării- dar nu mai devreme.

Richard PORSON

Am lucrat toată ziua la ciorna unei poezii. De dimineață am pus o virgulă, iar după- masă am revenit și am scos-o.

Oscar WILDE

Am citit o singură carte toată viața, și anume "Colț Alb". E atît de bună, încît nu mi-am dat silința să mai citesc vreuna.

Nancy MITFORD

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU (secretar).

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVAȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 1 RON